

*Muzikale solo Beppe Costa klein en persoonlijk*

# Nog altijd een buitenstaander

TONEEL

- Een Blauwe Maandag

Hij woont al ruim twintig jaar in Nederland, maar helemaal geland is Beppe Costa hier nooit. De in Turijn geboren theatermaker kijkt nog altijd met een mengeling van verbazing, vertederen en soms ook verontwaardiging naar ons land en z'n bewoners. In zijn muzikale solo 'Een blauwe vrijdag' deelt hij die gevoelens op een ongedwongen manier met zijn publiek.

Onder de paraplu van muziektheatergroep Orkater vertelt de veelzijdige Costa nu eens zijn eigen verhaal. Zijn ervaringen worden in deze kleine, persoonlijke voorstelling gelegd naast die van een andere Italiaan. Edmondo de Amicis bezocht Nederland in 1872 en maakte daarvan een uitgebreid reisverslag. De twee blijken meer gemeen te hebben dan hun geboorteland en hun favoriete café in Turijn. Ook hun vaak poëtische observaties over ons vlakke land met z'n grijze licht liggen in elkaars verlengde.

Beppe Costa maakt theater zoals hij in 'Een blauwe vrijdag' muziek maakt. Uit losse klanken en akkoordenreeksen bouwt hij een melodie op. Op een vergelijkbare manier is zijn theatersolo een charmante collage van liedjes, herinneringen, overpeinzingen en herkenbare beelden. Een dwingend verhaal ontbreekt, zijn onmiskenbare accent kleurt de zinnen en maakt ze niet altijd even goed verstaanbaar. Maar wát hij zegt, snijdt meestal hout.

Zo maakt Costa opmerkingen over ons eeuwige gepraat over het weer. Over ons landschap, dat in zijn ogen vaak niet eens landschap zou mogen heten. Over onze moeilijke taal, met al z'n rare uitzonderingen en uitdrukkingen. En over Amsterdam, waar God in tal van kerken heeft moeten plaatsmaken voor tentoonstellingen. Een klaagzang is het zeker niet: er klinkt in zijn verhaal ook veel waardering en zelfs liefde door.

Opvallend is dat zijn blik daarbij nog altijd die van een buitenstaander is, terwijl hij na zoveel jaren ook niet meer overkomt als een volbloed Italiaan. Hij toont zich nog het

meest thuis tussen de klanken die hij aan een veelheid van instrumenten ontlokt. In zijn muziek lijkt Beppe Costa zonder heimwee te kunnen wonen.

*Marco Weijers*

★★★★☆

**Voorstelling:** 'Een blauwe vrijdag' van Orkater; **regie:** Gijs de Lange; **tekst, spel en muziek:** Beppe Costa; **vormgeving:** Tatyana van Walsum; **licht:** Stefan Dijkman; **gezien:** De Toneelschuur, Haarlem.



■ Beppe Costa presenteert een charmante collage van liedjes, herinneringen, overpeinzingen en herkenbare beelden.

FOTO: BEN VAN DUIN